

▪ یک‌شنبه ۲۶ بهمن ۱۴۰۴ ▪ شماره ۲۱۹۸۷ ▪ ۲۶ شعبان۱۴۴۷ ▪ ۱۵ فوریه ۲۰۲۶

اذان ظهر:	۱۱:۴۶
غروب آفتاب:	۱۷:۱۲
اذان مغرب:	۱۷:۲۱
نیمه شب:	۲۳:۰۳
اذان صبح فردا:	۴:۵۶
طلوع آفتاب فردا:	۶:۱۸

تهران

امام علی علیه السلام می فرماید:

ما أَكْثَرَ الْعِزِّ، وَ أَقَلَّ الْإِعْتِبَارِ

چه بسیار است عبرت ها و چه اندک است عبرت گرفتن!

[نسخ البلاغه، حکمت ۱۲۹۷]

فراخوان تازه پهلوی برای توجیه مداخله علیه ایران در مونیخ، با وجود تبلیغات و حمل و نقل رایگان، با استقبال اندک مواجه شد

بی‌آبرویی در مونیخ

گروه سیاسی- مونیخ در حافظه تاریخی اروپا فقط یک شهر نیست. نمادیک تجربه تلخ است. نوامبر ۱۹۲۳، آدولف هیتلر با الهام از بر اهپیمایی رم» موسولینی، کودتایی موسوم به «کودتای آیچو فروشی» را از همین شهر آغاز کرد. حرکتی نمایشی، بر هیاهو و فاقد پشتوانه اجتماعی که در نهایت به شکست انجامید و رهبران‌ش را هلی ز زندان کرد. تاریخ نشان داد که پروژه‌های سیاسی متکی بر هیجان، تصویرسازی رسانه‌ای و توهم حمایت مردمی، اگر پشتوانه نهادی و اجتماعی نداشته باشند، حتی از همان نقطه آغاز فرو می‌ریزند. اکنون، یک قرن بعد، مونیخ دوباره به صحنه نمایش یک پروژه سیاسی دیگر تبدیل شد؛ این بار در قالب حضور رضاپهلوی در حاشیه کنفرانس امنیتی مونیخ. حضوری که برخلاف تصویرسازی پررنگ رسانه‌های سلطنت طلب، نه نشانه قدرت که آیینه‌ای از ضعف ساختاری اپوزیسیون ایرانی بود.

روایت‌سازی در شبکه‌های ماهواره‌ای؛ فاصله تبلیغات تا واقعیت

در هفته‌های منتهی به کنفرانس مونیخ، شبکه‌های فارسی‌زبان ماهواره‌ای تلاش کردند این رویداد را به عنوان «آغاز فصل جدیدی در تحولات ایران» بازنمایی کنند. در این روایت‌سازی، مونیخ قرار بوده به سکوی پر تاب‌ر رضاپهلوی به جایگاه حکومت داری آینده ایران تبدیل شود. اما واقعیت‌های صحنه سیاسی مونیخ چیز دیگری می‌گفت. دستور کار اصلی اجلاس تحت تأثیر شکاف‌های عمیق اروپا و آمریکا بر سر جنگ او کر، این‌نده ناتو و پرونده‌های امنیت‌انژی بود. ایران نه در کانون توجه، بلکه در حاشیه مذاکرات قرار داشت. این حاشیه‌نشینی، نخستین ضربه به پروژه‌ای بود که با سرمایه‌گذاری سنگین رسانه‌ای، قرار بود مرکز ثقل کنفرانس را به خود اختصاص دهد.

تیر خلاص به رؤیای رهبرسازی

نقطه عطف این شکست، پزل گفت‌وگو با اجرای کریستین امانپور، خبرنگار با سابقه CNN بود. امانپور با پرسش‌هایی فنی و صریح، پروژه «رهبر‌سازی رسانه‌ای» رضاپهلوی را به چالش کشید: شما دقیقاً چه پایگاه اجتماعی مشخصی در داخل ایران دارید؟ سازو کار رهبری شما چیست؟ بر نامه عملیاتی شما برای گذار از وضعیت موجود کدام است؟

پشت‌پرده هم‌راستایی ترامپ و نتانیاهو در مهار و تضعیف ایران چیست؟

شکاف تاکتیکی، اجماع راهبردی

این تصور که میان ترامپ و نتانیاهو بر سر پرونده ایران شکاف یا اختلاف معناداری وجود دارد، بیش از آن که واقعیت سیاست باشد، محصول فضاسازی رسانه‌ای و عملیات ادر اکی است. در سیاست خارجی، اختلاف واقعی جایی معنادار د که در هدف نهایی تعارض دیده شود؛ حال آن که درباره ایران، هم‌راستایی راهبردی واشنگتن ترامپ و تل‌آویو نتانیاهو روشن است. تفاوت‌ها اگر هم وجود داشته باشد، در سطح تاکتیک، زمان‌بندی و شیوه اعمال فشار است؛ نه در مقصد نهایی.

هدف مشترک این دو بازیگر، مهار حداکثری ایران و تضعیف بنیان‌های قدرت ملی آن است. مهار اقتصادی از مسیر تحریم‌های فلج‌کننده، ناامن‌سازی محیط پیرامونی از طریق شبکه‌ای از

ایکس روز

.com

Mahdi Mohammadi

@mmohammadii61

Translated by Grok

یک روش ساده برای باز کردن گره ها وجود دارد: ‘ترامپ باید ببیند برآوردها و اطلاعاتی که نتانیاهو درباره ایران به او داده یکسره نادرست بوده است.’ ما می دانیم که ورای آرایش جنگی در منطقه، این ‘جنگی در ذهن دشمن’ است.

روزنامه خراسان رتبه ۵ نشریات کشوری

صاحب امتیاز: موسسه فرهنگی هنری خراسان موفصول و سرپرین: حامد رحیم پور

دفترمگزین: مشهد، بلوارشهید صادقی(سازمان آب)

کدپستی: ۹۱۸۵۸۹۵۹۵

تلفن: ۳۷۰۰۹۰۰۰ ۵۱

نمابرینخانه: ۳۷۶۴۴۳۹۵ ۵۱

پخشراشگاه: ۳۷۰۱۰ ۵۱

روابطعمومی: ۳۷۰۰۹۱۱۱ ۵۱

پيامك: ۳۰۰۰۹۹۹ ۵۱

نمابرچوابه: ۳۷۶۵۷۷۷۲ ۵۱

نمابرآگهیها: ۳۷۶۱۲۰۳۵ ۵۱

تلفن امورمشترکین: ۳۷۰۰۹۷۷۷ ۵۱

دفتر تهران: خیابان توانیر، خیابان نظامی گندجی

کوچه ناردان، پلاک ۲۳

تلفن وفاکس دفتر تهران: ۸۸۸۷۱۳۰۹ ۰۲۱

چاپمشهد: شهرچاپخراسان

چاپتهران: چاپخانه جام جم برتر برنا

www.khorasanonline.ir

e-mail:info@khorasannews.com

آیین‌نامه اخلاق حرفه‌ای

روزنامه خراسان را در سایت بخوانید

سامانه ثبت آگهی آنلاین خراسان :

www.khorasan.ir

دیدگاه

عماد سلیمانی
info@khorasannews.com

آدرس غلط در سیاست خارجی

واشنگتن

اظهار چند روز قبل جی‌دی ونس، معاون رئیس‌جمهور آمریکا، در باره «عجیب بودن دیپلماسی با ایران» از آن جهت قابل تأمل است که ناخواسته به یک واقعیت مهم اشاره می‌کند: مسئله اصلی آمریکا در مواجهه با جمهوری اسلامی، نه صرفاً اختلاف منافع، بلکه ناتوانی در فهم سازو کار قدرت و تصمیم‌گیری در ایران است. وقتی یک سیاستمدار آمریکایی می‌گوید «حتی نمی‌توان با کسی که واقعا مسئول کشور است (رهبری) صحبت کرد»، در واقع از شکاف شناختی میان دستگاه سیاست خارجی آمریکا و ساختار حکمرانی ایران پرده برمی‌دارد.

در منطق دیپلماسی کلاسیک غربی، قدرت سیاسی معمولاً در یک نقطه متمرکز می‌شود: رئیس‌جمهور، پادشاه و یا یعهدی که می‌تواند با یک تماس تلفنی، یک لیخند رسانه‌ای یا یک امضای سیاسی، جهت‌گیری کلان کشور را تغییر دهد. آمریکا طی دهه‌ها عادت کرده است با چنین الگوهایی مذاکره کند؛ الگوهایی که در آن، تصمیم‌سازی اغلب شخصی‌سازی شده و تابع ملاحظات کوتاه‌مدت سیاسی یا حتی خلق و خوی فرد حاکم است. طبیعی است که مواجهه با مدلی متفاوت، برای واشنگتن «عجیب» به نظر برسد.

اما ساختار قدرت در جمهوری اسلامی ایران، اساساً با این الگو متفاوت است. مقام رهبری نه یک «طرف مذاکره» به سبک پادشاهان یا رؤسای جمهور وابسته، بلکه مرجع تعیین جهت‌گیری‌های کلان، ترسیم خطوط قرمز راهبردی و صیانت از منافع بلندمدت ملی است. تصمیمات اجرایی و مذاکرات رسمی در چارچوب سازوکارهای نهادی، حقوقی و مبتنی بر اراده عمومی پیش می‌رود؛ از دولت و شورای عالی امنیت ملی تا مجلس و سایر نهادهای قانونی. به همین دلیل، ورود مستقیم رهبری به مذاکرات اجرایی، نه نشانه بسته‌بودن دیپلماسی، بلکه دقیقاً ناشی از تفکیک کارکردها در نظام تصمیم‌گیری است.

از این منظر، جمله ونس را می‌توان نوعی «اعتراف غیرمستقیم» به ناتوانی آمریکا در کاین معماری قدرت دانست. آمریکا تصور می‌کند اگر نتواند با «نقطه رأس» گفت‌وگو کند، پس دیپلماسی مختل است؛ در حالی که مسئله اصلی، تفاوت در منطق حکمرانی است. واشنگتن به جای فهم یک منظومه فکری-نهادی که در آن تصمیم‌ها محصول اجماع نسبی نخبگان، نهادها و مطالبات اجتماعی است، همچنان به دنبال یک فرد برای معامله سیاسی می‌گردد.

آنچه ایران را برای آمریکا «عجیب» می‌کند، نه غیرقابل‌گفت‌وگو بودن، بلکه غیرقابل‌فردی‌سازی بودن تصمیمات راهبردی است. دیپلماسی با ایران، دیپلماسی با یک شخص نیست؛ دیپلماسی با یک منطق‌نهادی و یک منظومه فکری است. تازمانی که این تفاوت فهم نشود، سوءبرداشت‌ها ادامه خواهد داشت و واشنگتن همچنان از «پیچیدگی دیپلماسی با ایران» خواهد گفت، بی‌آن‌که ریشه پیچیدگی را در ضعف فهم خود از ساختار قدرت در ایران جست‌وجو کند.

آگهی

منافسه

سازمان عمران و نگهداری حرم مطهر رضوی

در نظر دارد **تهیه و تحویل یک دستگاه آسانسور ۱۳ نفره ۲ توقف به همراه تابلوی برق و تابلو فرمان و متعلقات به همراه آهن کشی و مونتاژ و نصب و راه اندازی و اخذ استاندارد** را از طریق مناقصه عمومی به پیمانکار واجد شرایط واگذار نماید. لذا متقاضیان میتوانند تا پایان وقت اداری روز پنج‌شنبه مورخ ۱۳۰۰/۰۴/۱۴ ضمن هماهنگی با دبیرخانه سازمان(تلفن: ۵۲۴۳۰۵۲۱۳-۳۱۰۵) و مراجعه حضوری به نشانی : مشهد – خیابان شهید اندرزگو – ورودی باب الجواد حرم مطهر رضوی – طبقه فوقانی فروشگاه رضوی واحد دبیرخانه نسبت به دریافت اسناد مناقصه اقدام نمایند.

۱۳۷۱۶۳۵

رسانه‌های خار جی مخفی نماند!

تناقض اخلاقی اپوزیسیون؛ از تحریم تا دعوت به جنگ

اما شاید عمیق‌ترین لایه بحران اپوزیسیون، نه در شکست‌های رسانه‌ای، بلکه در تناقض اخلاقی آن نهفته است. بخش قابل‌توجهی از فارسی‌زبان‌هایی که در مونیخ و برلین برای توجیه یا تحریک حمله نظامی به ایران تجمع کردند، در سال‌هایی که تحریم‌های اقتصادی مستقیم سفره مردم ایران را کوچک‌تر می‌کرد، حتی یک‌بار به خیابان نیامدند. سکوت‌در برابر تحریم، تشویق دشمن به جنگ نظامی علیه ایران، افکار عمومی را نسبت به صداقت‌مدعیان «دغدغه مردم» بدبین کرده است. جامعه ایرانی، حتی در شرایط نا رضایتی، میان نقد و وضعیت داخلی

خبر مرتبط

اروپای رانده‌شده

درواکش به حاشیه‌سازی‌های کنفرانس امنیتی مونیخ درباره ایران، سیدعباس عراقچی این رویداد را «سیرک مونیخ» خواند و از افول نقش اروپا در معادلات منطقه‌ای و مذاکرات هسته‌ای گفت: مایه تأسف است که کنفرانس امنیتی مونیخ، که معمولاً به عنوان رویدادی جدی و معتبر شناخته می‌شد، در موضوع ایران به سطح یک نمایش سیاسی تقلیل یافته‌به تعبیر عباس عراقچی به «سیرک مونیخ» بدل شده است. این افول جایگاه، که در آن ظواهر رسانه‌ای بر محتوای راهبردی تر ترجیح داده می‌شود، حامل پیام‌های مهمی در باره وضعیت کنونی اروپاست. اتحادیه اروپا سر در گم به نظر می‌رسد وریشه این سر در گمی را باید در ناتوانی آن در فهم تحولات واقعی داخل ایران جست‌وجو کرد. از منظر راهبردی نیز، اروپای بی‌هدف بخش قابل‌توجهی از وزن ژئوپلیتیکی خود را در منطقه دست داده‌به بازیگری کم‌اثر تبدیل شده است. در این میان، آلمان به‌طور مشخص پیشگام واگذاری بخش مهمی از سیاست منطقه‌ای خود به اسرائیل شده است؛ نشانه‌ای از کاهش استقلال تصمیم‌گیری در سیاست خارجی اروپا. مجموعه این روندها تصویر نگران‌کننده‌ای از مسیر کلی اروپا ارائه می‌دهد. پیامد عملی این وضعیت، فلج‌شدگی و بی‌اهمیتی فزاینده اتحادیه اروپا و تروئیکای اروپایی در تحولات مرتبط با مذاکرات جاری در باره نامه هسته‌ای ایران است؛ جایی که اروپا که مانی‌یکی از طرف‌های اصلی گفت‌وگو به‌شمار می‌رفت، اکنون عملاً به‌حاشیه رانده‌شده‌و در مقابل، بازیگران منطقه‌ای نقش مؤثرتری در پیشبرد تحولات ایفا می‌کنند.

سیاست ضد ایرانی ترامپ نه یک تصمیم فردی یا مقطعی، بلکه برآمده از یک اکوسیستم فشار باشد؛ اکوسیستمی که از لابی‌های سیاسی تا اتاق‌های تفکر و حلقه‌های امنیتی امتداد دارد. بنابراین، انتظار «چرخش ناگهانی» ترامپ به نفع ایران، تحلیلی خوش‌بینانه و کم‌پشتوانه است. قرائن موجود از رضایت نتانیاهو نسبت به گفت‌وگوها و هماهنگی‌ها با ترامپ حکایت دارد. اگر اختلاف راهبردی واقعی وجود داشت، نشانه‌های آن در پیام‌های رسمی، نشست‌های خبری یا رفتارهای

مجلس شورای اسلامی

مهرماه

اعتماد-در فضای موجود سیاسی و امنیتی تمامی نشانه‌های دیپلماسی چانه‌زنی، مدیریت بحران، جنگ و عملیات غافلگیرکننده آمریکا و اسرائیل علیه ایران وجود دارد.

اگرچه عرصه دیپلماسی می‌بایست تمامی تلاش خود را برای مدیریت بحران، حل و فصل منازعه و عبور از چالش‌های امنیتی موجود به انجام رساند. در چنین شرایطی ساختار دفاعی کشور نیز باید به این موضوع واقف باشد که اسرائیل و آمریکا همواره جنگ را به موازات دیپلماسی برنامه‌ریزی و به انجام می‌رسانند.
وطن امروز- مواضع ترامپ و همین‌طور جی‌دی ونس، دست‌کم در ظاهر نشان می‌دهد دولت آمریکا فعلاً روی موضوع هسته‌ای ایران تمرکز کرده است. این مواضع در حالی از سوی آمریکایی‌ها بیان می‌شود که هم‌زمان با موضوع مذاکرات، ارتش آمریکا در حال افزایش حضور نظامی خود در اطراف ایران است. انباشت تجهیزات و نیروی نظامی در اطراف ایران، اساس مذاکرات آمریکا با ایران را زیر سوال می‌برد. اگر آمریکایی‌ها واقعا خواستار یک توافق صرفاً هسته‌ای با ایران هستند، چرا باید نیروهای نظامی خود در اطراف ایران را افزایش دهند؟

اطلاعات- به دلایل مختلف، به‌رغم لفاظی‌ها و تقویت نظامی منطقه‌ای، حمله گسترده آمریکا به ایران همچنان بسیار بعید است. اولویت اصلی سیاست خارجی جسی آمریکا مهار چین است نه جنگ برای «تعیین رژیم» ایران. با توجه به نوشته ترامپ در تروث سوشال بعد از دیدار با نتانیاهو، به نظر می‌رسد نتانیاهو لاقل در باره ایران به نتیجه دلخواه خود در این ملاقات نرسید. هدف ترامپ اعمال فشار نظامی و استقرار تجهیزات و سخت‌افزارهای نظامی برای کسب امتیاز دیپلماتیک و افزایش بازدارندگی جهت کاستن از خطر اشتباه محاسبه ایران است.

جوان- عبور اصلاح‌طلبان رادیکال از دولت‌های برآمده از اصلاحات، البته نکته تازه‌ای نیست. جبهه اصلاحات طی سال‌های گذشته با نوعی دوگانگی مزمن مواجه بوده است. از یک‌سور ادبیات رسمی، خود را مدافع قانون‌گرایی، صندوق‌رای و سیاست‌ورزی مسالمت‌آمیز معرفی می‌کند و از سوی دیگر، بخشی از چهره‌های محوری آن با اتخاذ مواضع ساختار شکنانه، تشکیک در نهادهای رسمی و هم‌صدایی با روایت‌های رسانه‌ای بیرونی، عملاً به تضعیف همان چارچوب‌هایی کمک کرده‌اند که ادعای دفاع از آن‌ها را دارند.

انعکاس

عصر ایران نوشت : شبکه دولتی راشاتودی روسیه به نقل از منابعی در وزارت امور خارجه ایران مدعی شد که دور بعدی مذاکرات ایران و آمریکا روز سه‌شنبه در وین برگزار خواهد شد. این در حالی است که پیشتر خبرگزاری رویترز گزارش داده بود که هیئت آمریکایی با حضور ویتکاف و جرد کوشنر قرار است سه‌شنبه در ژنو سوئیس با مسئولان ایرانی دیدار کنند.

خبرآنلاین نوشت : پس از این که در روزهای گذشته برخی از رسانه‌های غربی در مورد تیک‌آبی حساب‌های کاربری مسئولان ایرانی در شبکه اجتماعی ایکس (توئیتر) به ایلان ماسک انتقاد کردند، این شبکه اجتماعی در حال حذف کردن تیک‌آبی این افراد است. در این گزارش‌ها آمده بود ایلان ماسک با دریافت هزینه اشتراک پریمیوم از مسئولان ایرانی که در فهرست تحریم‌های آمریکا قرار دارند، این تحریم‌ها را نقض می‌کند. تاکنون تیک آبی حساب‌های کاربری رالی قالیباف، عباس عراقچی، علی لاریجانی، غلامحسین محسنی اژه‌ای و علی اکبر ولایتی حذف شده است.

آخرین خبر نوشت : ولادیمیر پوتین در پیام تبریک خود به پزشکیان به مناسبت سالگرد پیروزی انقلاب اسلامی با تأکید بر این که روابط میان ایران و روسیه از ماهیت دوستانه و حسن همجواری برخوردار است، تصریح کرد: روسیه از تلاش‌های ایران برای صیانت از حق حاکمیت و منافع مشروع خود و تأمین امنیت کشور در شرایط فرنج‌کنونی بین‌المللی حمایت می‌کند.